

הנשיא רצה לשבת שיבעה על מותו של

בר"כוכבא. ורפי נלסון יסדר למצרים באידיש

מאז הפך איזור טבה לשטח בינלאומי, החלו לפקוד צרות את רפי נלסון. הוא מספר שפעמיים בשבוע באה ניידת למחסום הדרומי בטבה, ומשמיעה מוסיקה ערבית בקול רם. נלסון טוען שהמוסיקה מבריחה את הלקוחות שלו, והוא מאיים שאם שכניו החדשים לא יתדלו מכך הוא יביא

לוח של אריאל שרון. כשיהציג גור את דוברו של אריק, תתיאלוף אורי בר-און, שבא לכנס כדי להסביר את ההתנחלות של שרון, שאל אותו גור שאלה ריטוריות: "האם זה מן החוכמה לחזור ביהודה ושומרון על אותו המודל שנכשל בסניגין? בצבא, כשמודל נכשל, נוהגים לחפש מודלים אחרים לפיתרון הבעיה."

ענק של בירה וניצח גם הוא על התזמורת. אחריכך עשה זאת המנהיג המיפלגתי המקומי. "איפה נמצא אנשים כאלה בי מיפלגה שלנו?" תמה ברילב.

ביום-עיון לזכר רויך ("דדו") אלעזר הפתיע רבי אלוף (מיל") מרדכי ("מוטה") גור את הנוכחים בהתקפה חריפה ביותר על מדיניות-ההתנח-

מיפלגה, וילי בראנה, נאם נאום של כעשרים דקות, שהיה מורכב כולו מניתוחים היתוריים. אחריכך שתה כוסי-ענק של בירה, חבש כובע בווארי, נטל שרביט-ניצוח וניצח על התזמורת, שניגנה שירי-עם מקומיים. אחריכך עלה על הבמה ראש-הממשלה הלמוט שמידט, נאם נאום היתולי של כעשרים דקות, שתה כוסי-

אחד מעוזריו של הרב האשכנזי הראשי, שלמה גור, רן, התקשר עם לישכת-הנשיא וביקש להזמין את יצחק נבון ל-הלוויית עצמות בר-כוכבא. מזכירת הנשיא, חסיה רייזר, שלא קלטה במה ה' מדובר, ענתה: "הנשיא בדרך כלל לא בא להלוויות, אך אם תשאיר את הכתובת שבה יושבים שיבעה, הנשיא אולי יבוא."

דווקא בבית-השימוש שליד המיזנון של חברי-הכנסת מצאו להם ח"כ המפד"ל יהו"ר רח כן-מאיר ומוכ"ל-ההסתדרות רות ירוחם משל מקום לריב. השניים עמדו זה ליד זה והטילו את מימיהם, ובן-מאיר ניצל את עמידתם המשותפת באותו מקום והעיר למשל: "גו, מה קורה באל על? הכל יסתדר שם!" לפתע התפרץ משל: "אתה אנטו-שמי! לא אתם אנטו-שמיים! בגללכם לא יהיו יותר פועלים עבריים בארץ!" כשהוא מתכוון להחלטה הממשלה להפסיק את טיסות החברה החדשה, תוך כדי התפרצותו הוא פנה למרכו החדר כשמכנסיו עדיין פתוחים. בן-מאיר, שנדהם מתגובת משל, פנה אף הוא למרכו, ומרוב התרגשות שכח גם הוא לסגור את רוכסן מכנסיו. כך התקרבו השניים לדלת היציאה וממש בטרם פתחו אותה, הם שמו לב שבזמן הרויכות שכחו לסגור את מכנסיהם. הם עשו זאת בעת ובעונה אחת ויצאו מה' שירותים כשמשל מביט זעוף ובן-מאיר.

אל מי פנה חיים בר-לב, כשהיה זקוק למקל-הליכה? ליששכר ("איסקה") שרמזי, כמובן. מעטים יודעים כי שדמי, מוותיקי הפלמ"ח, הוא אספן של מקלות. יש לו יותר ממאה מקלות מסוגים שונים. השבוע החזיר לו ברילב מקל מיוחד במינו: מקל-מתכת מת-קפל, שחלקיו מתלכדים זה על זה והמתפרק בתנועת-ידי אחת. ניתן להחזיקו בתיק.

למה מתגעגע ברילב ביותר במיפלגתו? השבוע סיפר על חוויותיו בשעה שהיה אורח המיפלגה הסוציאלי-דמוקרטית הגרמנית במינכן, בערב נערכה מסיבה לאלף איש. יו"ר ה-

שבא למחסום הוא מיהר לציין שהוא חסרן המפורסם שצולם בטל-וויזיה הישראלית, ושבתוך דקות הוא יסדר שכל מי שרוצה יוכל לעבור במחסום. ממדוח התרגש מאוד כשמחסום הגיעה קבוצת התלמידות. הן חצו את המחסום הישראלי והצטלמו עם הסרן המצרי.

מלדוח שטח
מצטלם עם נערות ערביות מהגליל במח' סום טבה. הסרן המצרי בנקודת-הגבול הדרומית השתלב במהירות באיזור. הוא פשט את מדיו, וכשהוא לבוש בבגדים ובגופיה, המשיך לעבוד כרגיל ולהשתוף. לכל מי

ניידת מוסיקלית, שתשמיע שירים באידיש.

בעת הדיון המדיני, שפתח את מושב-הקייץ של ה-כנסת, שאל ח"כ רק"ח, תופיק טיב, "אם מדובר בקדושת השבת, כיצד יורים באותו יום בערבים בגדה-המערבית וב' רצועה?" ענה לו ח"כ אגודת ישראל מנחם פרוש: "פני קוח-נפש דוחה שבת."

כאשר חזרו הח"כים מפגרת-הפסח, הם גילו הסדר חדש במליאה, שלפני-כן לא ידעו על קיומו. במיסדרון שליד מיזנון הכנסת ופתח היציאה מאולם המליאה הותקנו רמ"קולים, ובכל פעם שהסדרן רואה ח"כים המתקהלים במקום וה' משוחחים עם אורחים הוא מש' תמש ברמקול ומודיע: "לא לעמוד במיסדרונות! לפנות את המיסדרונות!" נראה שרעיון זה עלה במוחו של מישוהו כדי למנוע התקהלות בפתח היציאה מהמליאה. אך ח"כ הליברלים יצחק זייגר חשב שמצאו פצצה, ושחבלן מייטרה בא לפרק אותה.

ז'אק אמיר
של "אגד" למצריים, והנסיעה הממושכת לקאהיר גרמה לו למתח רב. הוא חשש שאם האוטובוס יעוכב בתעלה עד עלות השחר, הרי שאין על יושביו שמירה, ואף אין אפשרות לדווח על אירועים יוצאי-דופן. אחרי שהטייל הואך ביום נרגע אמיר ואף רכב על גמל